

Číslo 9+10, květen+červen 2010, ročník V

Pranostiky na květen a červen:

- Studený máj, v stodole ráj.
- Přišel Petr Celestýn - mohou se již okurky sadit ven.
- Svítí-li slunce na svatého Urbana, bude úroda hlavně na víně.

- Jaký je slunovratový úplněk, tak se bude v létě sušit.
- Svatý Jan - mléka džbán.
- Prší-li na svatého Medarda, prší ještě čtyřicet dní po sobě a zkazí se sena.

Exkurze

7.ročník- Stará Boleslav, Mělník Říp

Dne 29.4.2010 jsme třídy 7.A a 7.B jeli s paní učitelkou Bohatou a panem učitelem Poklopem na exkurzi do Staré Boleslavi do kostelíčka, kde byl roku 929 nebo 935 zavražděn kníže Václav svým bratrem Boleslavem. Dále jsme navštívili soutok Labe s Vltavou město Mělník a jako poslední jsme vystoupili na horu Říp, jako vystoupil praotec Čech. Ve staré Boleslavi jsme navštívili románskou stavbu baziliku sv. Jiří a kostel sv. Klimenta. Dozvěděli jsme se mnoho o tomto místě, o našem patronovi Václavovi a o dalších významných lidech. O našich historických věcech, o náboženství a dozvěděli jsme se plno dalších zajímavých věcí. Dále jsme se jeli pokochat do Mělníka. A na konec jsme vylezli na Říp. Chtěli jsme se podívat opět do románské stavby, ale tentokrát do rotundy sv. Jiří, bohužel bylo zavřeno a tak jsme se tam nedostali. Poté jsme sešli na rozhledny tzv. Pražská a Mělnická. Sám za sebe mohu říci, že to byl vydařený den.

Jakub Karl VII.A

8.ročník- Kuks

9.ročník- Terezín

Můj poslední školní výlet

Jihlava a jihlavské podzemí, Žďár nad Sázavou, Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře a Telč. To jsou cíle našeho výletu. Vybrat jsme si mohli z více nabídek výletů, ale u mě ihned zvítězila právě tato nabídka. Jistě se budu nejspíše opakovat, když se vám svěřím, že jsem zde již několikrát byl. Ale nechat si ujít překrásnou romantickou Telč, monumentální kostel na Zelené Hoře a Jihlavu, to jsem vážně nedokázal, i když výběr výletů byl víc než zajímavý. Velice rád se vracím na stejná místa, která mě nikdy nezklamou a objevuji zde stále nové a překrásné věci, které vždy stojí za to vidět. Vždyť stačí se jen na chvíli zastavit, nikam nespěchat a rozhlížet se kolem sebe a vždy si tu nějakou krásu najdeme. Tak třeba čápa na komíně, nebo krásně rozkvetlou louku a pak zjistíme v jak překrásné zemi to vlastně žijeme a na tuto zemi máme být právem hrdi.

Budu se snažit alespoň jen v krátkosti povídat o historických cílech našeho výletu.

A tak na nic nečekejme. Rozhodla se nás přivítat starobylá Jihlava, která patří mezi historicky nejčinnější města České republiky. Jihlava byla založena po objevu stříbrných žil v letech 1237-1239

Václavem I. Následná stříbrná horečka přivedla do města množství horníků a řemeslníků. Město rostlo a rostl také jeho význam. Opevněné město se stalo jedním z nejmocnějších v celém království. Po útlumu těžby ve 14. století si město udrželo pozici díky již zavedeným řemeslům a kvetoucímu obchodu. Velký požár roku 1523 vedl k přestavbě středověkého města do renesančního stylu. Třicetiletá válka znamenala pro město pohromu, bylo zničeno mnoho domů a ve městě zůstala pouhá osmina obyvatel. Obnova města, tentokrát v barokním stylu, trvala několik desetiletí. Nový podnět rozvoje dodala městu císařovna Marie Terezie, která do města pozvala nizozemské soukeníky a jejich zásluhou se město stalo druhým největším producentem sukna v monarchii. V 19. století dochází k bourání opevnění a modernizaci domů v klasicistním stylu. V současné době je centrum města s jedním z našich největších historických náměstí městskou památkovou rezervací, kde se jedinečně prolíná gotická, renesanční a barokní architektura. Právě tato směs slohů dává městu jedinečnou historickou podobu. K symbolům Jihlavy patří poslední dochovaná městská brána Matky Boží a pás hradeb s přístupným parkánem. Povídat o překrásném městě Jihlavě by se dalo ještě velice dlouho, ale jelikož na nás čeká mnoho dalších a jistě velice pěkných zážitků musíme se přesunout k další zajímavosti, která nás čeká. Neznamená to, že Jihlavu opouštíme, ještě v ní chvíli budeme, ale uvidíme Jihlavu trochu jinak. Právě se totiž na naši návštěvu těší Jihlavské podzemí, které je druhým největším podzemním labyrintem na území České republiky. Jihlavské podzemí je významnou historickou stavební památkou města, celková délka činí 25 km a zaujímá plochu 50 000 m². Chodby jsou raženy ve skále v několika podlažích. Nacházejí se téměř pod všemi objekty historického jádra města. Sklepní prostory, nacházející se 2-4 m pod povrchem tvoří první podzemní podlaží, z něhož lze sestoupit do podlaží druhého, do hloubky 4-6 m. Pod některými objekty je v hloubce 8-14 m raženo třetí. První podlaží bylo raženo v průběhu 14. století, druhé a třetí pak ve století 16. V 17. století došlo ke zpevnění některých chodeb cihlovou podezdívkou a jednotlivé úseky byly propojeny krátkými spojovacími chodbami. Podzemní chodby jsou široké 0,8-2,5m a vysoké 1,2-3,5m. V roce 1978 zde byla amatérskými speleology objevena tzv. svítící chodba. Stěny chodby jsou pokryty bělavým povlakem, který po předchozím nasvícení zelenkavě světélkuje. Chodba se nachází asi 11 m. pod povrchem země, široká je 2,1m, vysoká 2,9 m a je největší raritou a záhadou jihlavského podzemí. Tak a teď rychle z podzemí ven, trochu se ohřát a hurá za další dnešní památkou a tím je Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře. Nedá mi abych se alespoň okrajově nezmínil o Městě Žďár na Sázavou, který stojí v těsné blízkosti Zelené Hory. Město Žďár nad Sázavou se nachází na pomezí Čech a Moravy v překrásné oblasti Žďárských vrchů. Historie města Žďáru na Sázavou je spjata s rozvojem místního cisteriáckého kláštera a sahá až do 12. století. Město bylo významně rozšířeno v pol. 20. století, kdy zde byly vybudovány velké průmyslové podniky a do města byla zavedena železniční trať a prudce se zvýšil počet obyvatel. Jádro města tvoří náměstí Republiky s původně renesanční radnicí přestavěnou ve slohu klasicistním. Na náměstí stojí také morový sloup z roku 1706, který zdobí sousoší Nejsvatější Trojice. Nedaleko náměstí je situován gotický kostel sv. Prokopa. V těsné blízkosti města Žďáru nad Sázavou se nachází Pílská nádrž a přehrada Velké Dářko, které jsou ideálním tipem pro milovníky koupání a vodních sportů. My bohužel nebudeme dělat ani jedno, jelikož nám to nedovolí ani počasí ani paní učitelka. Ale náhradu za to jistě budeme mít adekvátní, ne-li ještě daleko přesahující naše veškerá očekávání. Protože Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře tím rozhodně je. Je jedním z nejvýznamnějších děl barokního stavitele Jana Blažeje Santiniho-Aichela. Nachází se na okraji Města Žďáru na Sázavou, z centra města sem vede turistická stezka v délce asi 3 km. Kostel byl vybudován okolo roku 1720 k uctění památky světce Jana Nepomuckého. Kopec, na kterém se nachází, byl pojmenován Zelená Hora podle vrchu u Nepomuku, kde se Jan Nepomucký narodil. Stavba je postavena v duchu barokní gotiky a je nesmírně architektonicky cenná. Půdorys má tvar pěticípé hvězdy a symbol pěti se vyskytuje v celé stavbě, do areálu vede pět vchodů, v kostele je pět oltářů, hlavní oltář zdobí pět andělů atd. Tato symbolika souvisí s pověstí podle, které se nad tělem mrtvého Jana z Nepomuku objevilo pět hvězd. Vrchol kostela je zdoben jednoduchou a přitom monumentální kopulí s lunetami. Velké množství plastik v kostele sv. Jana Nepomuckého je dílem Řehoře Thenyky, který byl žákem významného barokního sochaře Matyáše Bernarda Brauna. Ambit, obklopující stavbu kostela a přilehlý hřbitov, má tvar deseticípé hvězdy. Pro svou jedinečnost byl kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené Hoře roku 1994 zapsán na Seznam světového kulturního dědictví UNESCO. A ještě jedna zajímavost by zde byla v blízkosti kláštera se nachází kamenný most z roku 1761 zdobený barokními sochami českých světců. A kam teď, no přece horem pádem do překrásného romantického i filmaři velice oblíbeného města a tím je Telč. Toto město mám velice rád, a stále mě něčím novým překvapuje, tak se těším jaké pro mě přichystá asi překvapení dnes. Vítá vás jedno z nejromantičtějších měst České republiky, které inspirovalo básníky, okouzlo malíře a zaujalo i filmové režiséry. Ve městě, které každoročně hostí stovky či spíše až desetitisíce

návštěvníků, ve městě které obdivují milovníci architektury a nepřestávají zkoumat historikové. Vítejte ve městě, kde sgrafita a fresky na zdobných štítech měšťanských domů nezapřou italskou inspiraci, a které dodnes vyhlíží jako za svých nejslavnějších časů, za vlády pánů z Hradce. Vítejte ve městě, které bylo 13. prosince 1992 zapsáno na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. V užším konci náměstí stojí telčský zámek, klenot moravské renesanční architektury. Jádrem dnešního areálu byl královský hrádek, který však někdy po roce 1339 získali páni z Hradce a rozšířili na vodní hrad. Na jeho místě započal v pol. 16. stol. Zachariáš z Hradce s budováním rezidenčního sídla. Díky citlivému přístupu majitelů k dědictví minulosti se zachovaly v dobrém stavu původní interiéry. Některé z nich jsou reprezentativními příklady zásahu italského umění na našem území. Před arkádovou chodbou se rozkládá okrasná zahrada. Zámecká instalace nabízí návštěvu renesančních sálů s dřevěnými kazetovými stropy V zámku je možnost navštívit také galerii. Po procházce kouzelnou Telčí pomalu zjišťuji, že dnešní den se pomalu, ale jistě chýlí k večeru, a autobus se mílovými kroky blíží ke Kolínu a mě nezbyvá nic jiného než konstatovat, že dnešní výlet byl prostě SUPR! Jen jedno mě velice mrzí, a to že dnešní výlet byl můj poslední.

Tomáš Dostál IX.A.

Soutěže

Den Zdraví 2010

Tradičně, jako každým rokem, se dne 28.5. na naší škole uskutečnil Den zdraví. Žáci šestého a sedmého ročníku navštívili hasiče a městskou policii, kde měli možnost nejen vidět, ale také slyšet a dozvědět se spoustu zajímavých věcí.

Pro žáky osmých a devátých ročníků byla v hale Bios přichystána ukázka první pomoci, kterou připravila třída 9.A. Zde se také žáci dozvěděli informace, jak správně pomoci při jednotlivých poraněních a naopak, jakým častým chybám se vyhnout.

Program dále pokračoval na jednotlivých stanovištích-všeobecná první pomoc, polohy a jejich využití, obvazové techniky, resuscitace a ošetření poraněných.

Tato stanoviště žáci navštěvovali po skupinkách, každý si mohl vyzkoušet, jak se v takových situacích zachovat a jak by měl poraněnému správně pomoci.

Každý by si měl z tohoto dne odnést co nejvíce, protože nikdy neví, kdy právě tyto cenné rady a informace bude v životě potřebovat.

Ivana Mikšovská IX.A

Dopravní soutěž- BESIP 2010

V pátek 21.5.2010 se konalo oblastní kolo dopravní soutěže, které navazovalo na školní kolo. V této soutěži naši školu reprezentovali obě kategorie, mladší i starší žáci. Za mladší žáky nastoupilo družstvo složené z Králové Terezy a Koubské Kristýny ze třídy 5.A a dvou chlapců Jana Moce z 6.B a Pavla Fučíka z 6.A. Toto mladší družstvo skončilo na velmi pěkném 8.místě z 12 zúčastněných škol. Z jednotlivců se nejlépe umístil Pavel Fučík, který obsadil celkové 9.místo ze 48.zúčastněných žáků.

Za starší žáky nastoupilo družstvo ve složení Ondřej Hrubý z 8.A, Jakub Mazuch ze 7.A. a děvčata Lucie Vektorová z 8.A a Petra Huková z 7.B třídy. Družstvo skončilo na velmi pěkném 4.místě ze 13 zúčastněných škol. Z jednotlivců se nejlépe umístil a v jednotlivcích celou soutěž vyhrál Ondřej Hrubý!!! Celkově se této soutěže zúčastnilo 45.žáků..

Všem zúčastněným žákům blahopřeji a děkuji za vzornou reprezentaci školy v této prestižní obtížné soutěži.

Jakub Mazuch VII.A

SPECIÁLNÍ ČLÁNEK- HISTORIE 3.ZŠ KOLÍN (web.iol.cz/3zskolin)

Historie naší školy

Milí učitelé a žáci

V příštím školním roce 2010-2011 oslaví pavilon U-2-2, 25 let od svého založení v roce 1986. Proto jsme se rozhodli, v tomto speciálním vydání školních novin Vám představit naši školu i tak trochu jinak, než jak ji všichni známe. Budeme se Vám snažit přiblížit alespoň trochu historii naší školy z našeho pohledu.

Abychom mohli napsat tento článek, museli jsme s kamarády Jakubem Mazuchem a Jakubem Kárlem dát dohromady nezbytné podklady k jeho vzniku.

Málo kdo z nás ví, že naše škola má kroniku. Díky naší paní ředitelce, která nám kroniku velmi ochotně ukázala a při velmi zajímavém a poutavém rozhovoru s ní jsme se také dozvěděli velice zajímavé informace, které pro nás byly neocenitelné a proto jsme se je rozhodli využít právě pro tento článek. Zde je na místě poděkovat naší paní ředitelce, protože bez její opravdu velké pomoci by tento článek jen velmi těžce vznikl.

Pouhé zhlédnutí naší školní kroniky byl pro nás nezapomenutelný zážitek. Proto jsme se rozhodli, že se s Vámi alespoň podělíme o informace, které jsme v naší překrásné historické kronice načerpali. Zjistili jsme, že založení naší školy je podle kroniky rok 1793. Tehdy naše škola sídlila v budově tak zvané Staré školy v areálu chrámu svatého Bartoloměje v Kolíně. V současné době však není budova Staré školy přístupná veřejnosti, protože slouží potřebám regionálního muzea v Kolíně. Dalším historickým zlomem v dějinách naší školy byl rok 1860. Tehdy byla v Kolíně otevřena nová školní budova ve Školské ulici, která pojala 865

žáků. Tato škola sloužila dětem po mnoha školních generacích. Osudový jí byl únor roku 1983 kdy se natolik zhoršila statika jejích stropů, že škola musela být vyklizena a pro velmi havarijný a neopravitelný stav musela být v následujících letech zbourána. Toto místo však nezůstalo ladem, ale opět slouží školství. Dnes zde stojí tělocvična Obchodní akademie Kolín. V těchto velmi kritických letech působila naše škola v provizorních prostorách v budově tak zvaném „Internátu“ v ulici Prokopa Velikého, dočasně upravené na výuku prvního stupně. Velmi sváteční den naší školy nadešel 1. září 1986, kdy byl slavnostně otevřen nový pavilón U-2-2.

Tento den je velmi zlomovým dnem pro naši školu, jelikož se zde začíná psát nová a jistě velmi zajímavá a dlouhá stránka historie naší školy jako úplné Základní školy, která v této době pojala 674 žáků. Dále jde historie naší školy jako po másle, žádné katastrofy se nekonají, jen samé dobré a pozitivní události, jako například v březnu 1988, když k areálu základní školy přibývá nově postavená sportovní hala BIOS. Posledním historickým mezníkem je říjen roku 1993, kdy je ke škole přičleněn pavilón „C“, který původně užívala Mateřská škola Jeronýmova Kolín.

A tím je naše škola kompletní. V tomto článku jsme se snažili alespoň trochu popsat historii naší školy, která je jistě velmi zajímavá. A doufáme, že zajímavá je a ještě zajímavá bude a to velmi, velmi dlouho. Na závěr jsme se rozhodli, že bychom chtěli naší škole popřát, aby stále měla chodby, třídy, i celý školní areál zaplněný spokojenými dětmi, podtržený jejich smíchem a brebentěním, kabinety s milými a správnými učitelkami a učiteli a v neposlední řadě vždy nad všemi vládnucí tak bezva paní ředitelku jakou máme my dnes, které ještě jednou patří náš veliký DÍK.

- *Jakub Mazuch VII.A- organizátor projektu*
- *Tomáš Dostál IX.A-článek o historii*
- *Jakub Karl VII.A- fotografie poskytnuty ze zdrojů Státního okresního archivu Kolín*

Toto byl poslední výtisk Školních novin. Byl to můj první rok, kdy jsem měl možnost je tvořit. Doufám že se Vám všechna letošní čísla líbila a obohatila Vás o dění v naší škole. Rád bych Vám všem poděkoval za pomoc a podporu při jejich tvorbě.

Přeji Vám všem vážené paní učitelky, páni učitelé, milí žáci a žákyně, krásné prožití i užítí letních prázdnin, smažte se, pečte se jen si nic neudělejte, abychom se sešli v září všichni ve škole sešli. V hlavě mi bzučí mnoho novinek, které Vám určitě na začátku nového školního roku představím. Děkuji

Jakub Mazuch VII.A, šéfredaktor školních novin